

ALMATRET A GARBINADA

Setembre del 2002 . NÚMERO 12

EDITORIAL

És curiós com cada any a l'arribada de l'estiu salta l'alarma als mitjans de comunicació davant el perill de la proliferació d'incendis forestals. És llavors i no abans quan es fa més palesa la preocupació pel medi ambient, tema que hauriem de tenir en compte sempre, perquè la Naturalesa pot ser amable o cruel, però sense intenció.

A Almatret aquest estiu, desgraciadament, hi ha hagut 2 incendis en el termini d'una setmana i això ens hauria de fer plantejar la importància i repercussió que tenen en el nostre medi natural, ja que els incendis i les desforestacions són una causa principal de deteriorament del medi.

Aquest estiu el Sr George W. Bush ha declarat que per evitar els incendis s'haurien de talar els boscos. Ell és un gran exemple de que hi ha molta gent que interposa els interessos econòmics a la preservació del medi ambient, però quan l'últim arbre sigui talat i l'últim animal aniquilat ens n'adonarem que els diners no es mengen.

OPINIÓ...

La convivència

Els espais informatius dels diferents mitjans de comunicació ens ofereixen diàriament notícies dels enfrontaments violents entre països i races, de baralles (que solen acabar tràgicament) entre membres d'una mateixa família, de discussions violentes entre persones que comparteixen instal·lacions esportives o espais lúdics, d'atacs a dones i a infants, ... i un llarg etcètera més. Davant d'aquesta proliferació informativa, hom pot pensar que o bé hi ha una selecció morbosa i/o intencionada de les notícies o bé que tots plegats estem perdent "la xaveta".

Sigui com sigui, el fet és que ens estem acostumant a conviure amb la violència com la cosa més natural del món. La majoria som capaços de seure davant la tele i continuar menjant tranquil·lament mentre observem imatges de fam i de penúria, de guerra i de atacs de tot tipus, com si es tractés d'una pel·lícula d'aventures; l'estómac ja no manifesta la més lleugera protesta espontània i segueix fent la seva funció: col·laborar a empassar-ho tot.

Em pregunto més d'una vegada, quina o quines són les causes que ens han fet arribar fins aquí, i ... fins on s'arribarà. Està clar que aquesta reflexió es produeix amb una certa tranquil·litat o en "pla filosòfic", perquè, perduts com estem en un racó de Catalunya, tot queda ben lluny i fins i tot sembla que no vagi amb nosaltres, ... o sí?

Llegia en una entrevista de *La Vanguardia* del dia 10 de setembre, que "tan sols podem canviar aquest món si cada un de nosaltres pren consciència de que les causes de la violència les portem a dintre: l'ambició, la por, la inseguretat, la vanitat, l'orgull ..."

Penso, en arribar a aquest punt, que els homes funcionem, en gran part, guiats per l'afany conscient o inconscient de copiar els altres i molt especialment els que tenim per "model". En el marc d'una societat teòricament democràtica, ¿com pot ser que els models que triem siguin els de la intolerància, la manca de respecte als altres, la insolidaritat, la crítica fàcil, poc reflexiva i no constructiva, ...?

Busco al meu voltant diferents manifestacions de "possibles models" i trobo:

- Les actuacions de diferents partits polítics, en les que moltes vegades predomina més la lluita encoberta per la captació de vots i l'interès particular que no pas la transparència informativa i de gestió.

Continua a la pàgina següent...

La Blancaneus ja no és el que era
Agost 2002

En aquest exemplar:

Opinió
L'Ajuntament Informa
Salut, Altres notícies i curiositats...